

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

29 P-2347/17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Jasminki Gadža, u pravnoj stvari tužitelja GLUMINA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Trpinjska 9, OIB: 82806041381, kojeg zastupa punomoćnik Josip Tabak, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika TOMISLAV BUDIMILIĆ iz Rijeke, Narodnog ustanka 6, OIB: 06364993218, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, radi isplate iznosa od 164.312,10 kn, nakon javne glavne rasprave zaključene 1. listopada 2019. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odustnosti tuženika, 15. studenog 2019. objavljene presude

p r e s u d i o j e

- I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-297/01 od 6. ožujka 2001. u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 146.726,83 kn kao i nadoknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.680,58 kn, sve u roku od osam dana.
- II Nalaže se tuženiku platiti tužitelju zakonske zatezne kamate za razdoblje do 31. prosinca 2007. po stopi određenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za tri postotna poena, a koja kamata na iznos od 131.694,45 kn teče od 2. siječnja 2000. do isplate, na iznos od 15.032,38 kn od 10. veljače 2000. do isplate i na trošak ovršnog postupka od 6.680,58 kn od 15. studenog 2019. do isplate, sve u roku osam dana.
- III Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 15.032,38 kn za razdoblje od 2. siječnja 2000. do 9. veljače 2000.
- IV Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak u iznosu od 33.161,02 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 14. studenog 2019. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na

razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku osam dana.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužitelj djelomično povukao tužbu za iznos od 17.585,27 kn te se u tom dijelu ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-297/01 od 6. ožujka 2001.

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja, Općinski sud u Rijeci izdao je rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-297/01 od 6. ožujka 2001. kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 164.312,10 kn kao i ugovorenu kamatu od 27% godišnje koja teče od 1. siječnja 2000. do isplate kao i troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.680,58 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom "od dana podnošenja ovršne isprave pa do naplate".

Protiv rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno izjavio prigovor, pa je Općinski sud u Rijeci rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje i odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga (list 55 spisa).

Tuženik u prigovoru i tijekom postupka ističe da je dug temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. u cijelosti platio što izravnim uplatama, a što kompenzacijama i cesijama te da je dug i preplatio, a u prilog svojih tvrdnji predao je bankovne izvratke o izvršenim uplatama.

U tijeku postupka, nastavljenog po pravilima parničnog postupka, tužitelj je činjenično obrazložio tužbeni zahtjev navodeći da se potraživanje tužitelja temelji na Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. te osporava navode tuženika da je podmirio iznos po predmetnom Ugovoru. Navodi da je tužitelj sa tuženikom zaključio dva ugovora o kratkoročnom kreditu. Jedan pod brojem IK-98053 od 22. svibnja 1998. koji je predmet ovog spora i drugi Ugovor o kratkoročnom kreditu broj IK-960166 koji nije predmet ovog spora s obzirom da je po tom drugom ugovoru tuženik ispunio sve svoje obaveze prema tužitelju. Glavnica i kamate temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu IK-960166 koji nije predmet ovog spora otplaćene su u cijelosti i to dijelom uplatama od strane tuženika, a dijelom novim odobrenim i isplaćenim novčanim sredstvima temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. koji je predmet ovog spora. Ističe da je iz dokumentacije koju je tuženik dostavio u spis razvidno da su određene uplate tuženika izvršene u svrhu otplate kredita broj IK-960166 koji nije predmet ovog spora, a iz čega proizlazi da tražbina tužitelja temeljem kredita pod brojem IK-98053 nije u cijelosti podmirena niti od strane glavnog dužnika niti od strane tuženika kao jamca platca. Korisnik kredita je temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. otplatio samo dio odobrenog kredita tako da je na dan obračuna 27. siječnja 2000. dug s osnove glavnice iznosio 139.719,07 kn, a dug s osnove kamata iznosio je 24.593,03 kn odnosno ukupno 164.312,10 kn.

Tuženik u odnosu na navode tužitelja navodi da osporava knjigovodstvenu karticu koju je dostavio tužitelj s obzirom da iz iste uopće nije razvidno o kojem se kreditu radi niti o kojem dužniku. Osporava također da se uplate naznačene u knjigovodstvenoj kartici odnose na utužen kredit. Iz dostavljene knjigovodstvene kartice je razvidno kako su pojedine uplate nakon zatvaranja prvog kredita koji nije utužen knjižene pod taj prvi kredit, dok sam tužitelj navodi kako je utuženim kreditom zatvoren prvi kredit.

U tijeku dokaznog postupka, ovaj sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu, saslušanjem tuženika Tomislava Budmilića (list 106-107 spisa), svjedokinje Ružice Budmilić (list 107 spisa) i financijsko knjigovodstvenim vještačenjem (list 123-153 i 163 spisa).

Ocjenom izvedenih dokaza, te temeljem rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu sa odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje ZPP), sud je utvrdio da je konačno specificirani tužbeni zahtjev osnovan (list 161 spisa), osim u dijelu koji se odnosi na tijek kamata.

Tužitelj i Ružica Budimilić, vlasnica Trgovine Edi i Dino iz Rijeke kao korisnica kredita te tuženik Tomislav Budimilić kao jamac platac zaključili su 22. svibnja 1998. Ugovor o kratkoročnom kreditu broj IK-98053, a što je sud utvrdio uvidom u navedeni Ugovor (list 5-7 spisa). Navedenim Ugovorom tužitelj je odobrio korisniku kredita kratkoročni kredit za obrtna sredstva u iznosu od 160.000,00 kn, a što je 44.271,05 DEM obračunato po srednjem tečaju HNB-a na dan zaključenja Ugovora. Stranke su ugovorile da će svaki povrat sredstava obračunavati u DEM, izraženo i plativo u kunama po srednjem tečaju navedene devize utvrđenom i objavljenom na deviznoj burzi odnosno na tečajnoj listi HNB-a na dan isplate i u tom iznosu obračunavati kao povrat čitavog ili dijela danog kredita u deviznoj protuvrijednosti. Korisnik kredita obvezao se vratiti glavnicu kredita do 30. travnja 1999. i to u protuvrijednosti devize u kojoj je kredit isplaćen. Člankom 4. Ugovora stranke su ugovorile redovnu kamatnu stopu u visini 27% godišnje na osnovicu koju čini nominalni iznos kredita iskazan u DEM. Redovna kamata se obračunava i naplaćuje u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju navedene devize, a dospijeva na naplatu svakog prvog dana u tekućem kalendarskom mjesecu za prethodni mjesec i o dospijeću glavnicu.

Uvidom u Izjavu o prijeboju od 22. svibnja 1998. (list 137 spisa) koja je potpisana i ovjerena po tužitelju sud je utvrdio da je tužitelj odobrenim kreditom po Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-90853 u iznosu od 160.000,00 kn kompenzirao odnosno zatvorio obveze tuženika po Ugovoru broj 960166.

Uvidom u izvode žiro računa iz 1996., 1997., 1998. i 1999. (list 78-95 spisa) koje je tuženik dostavio u prilog tvrdnji da je dug temeljem predmetnog ugovora o kratkoročnom kreditu od 22. svibnja 1998. platio sud je utvrdio da se među dostavljenim izvodima nalaze i izvodi za plaćanja koja se ne odnose na tužitelja.

Iz iskaza tuženika Tomislava Budimilića (list 106-107 spisa) proizlazi da je kod tužitelja podigao kredit 1:3 odnosno da je imao devizni račun kod tužitelja u iznosu od 12.500,00 DEM, a dobio je kredit puta tri u kunama. Tužitelju je vratio 100.000,00 kn u novcima i to preko računa kojeg je vlasnik bila njegova žena i preko kojeg je obavljala poslovnu djelatnost preko obrta "Trgovina Edi i Dino". Također je tužitelju dao na ime otplate kredita 30.000,00 kn u robi koje je vlasnik bila također njegova žena odnosno njezin obrt.

Dakle, provedena je kompenzacija. Novce koje je vratio tužitelju po osnovi kredita, 100.000,00 kn u novcima i 30.000,00 kn u robi, nije vratio po osnovi Ugovora koji je predmet ovog postupka nego po osnovi Ugovora o kreditu koji je prije toga digao u Glumina banci. Tuženik je iskazao da njegova supruga nije potpisala i ovjerila pečatom kao korisnica kredita predmetni Ugovor od 22. svibnja 1998., već da se u rubrici "korisnik kredita" nalazi njegov potpis te da od supruge nije imao ovlaštenje da potpiše predmetni Ugovor i da koristi pečat obrta. Iz njegovog iskaza nadalje proizlazi da njegova supruga Ružica Budimilić, a ni on osobno nikada nisu primili novce od tužitelja po osnovi predmetnog ugovora broj IK98053 od 22. svibnja 1998.

Svjedokinja Ružica Budimilić (list 107 spisa) iskazala je da Ugovor o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. nije potpisala i da ga nije ovjerila pečatom obrta te da od tužitelja nikada nije primila sredstva naznačena u čl. 1. tog Ugovora odnosno u iznosu od 160.000,00 kn.

Sud nije prihvatio kao uvjerljiv i istinit iskaz tuženika Tomislava Budimilića i svjedokinje Ružice Budimilić u dijelu u kojem su iskazali da Ružica Budimilić kao korisnica kredita nije potpisala i ovjerila pečatom obrta predmetni Ugovor već da je to učinio njezin suprug, tuženik Tomislav Budimilić koji pritom nije imao njezino ovlaštenje. Naime, Ugovor je rubrici "korisnik kredita" ovjeren pečatom "Trgovina Edi i Dino, Ružica Budimilić, Rijeka, Vukovarska 6", pa već sama činjenica da je vlasnica obrta Ružica Budimilić učinila dostupnim pečat svog obrta tuženiku tako da tuženik može s njim slobodno raspolagati govori u prilog tome da je tuženik imao njezino ovlaštenje da u njezino ime zaključi predmetni Ugovor.

U prilog činjenici da su stranke i Ružica Budimilić kao korisnica kredita odobrenim kreditom po Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-90853 u iznosu od 160.000,00 kn kompenzirali odnosno zatvorili obveze tuženika po Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 960166, osim Izjave o prijeboju od 22. svibnja 1998. (list 137 spisa) koja je potpisana i ovjerena samo po tužitelju, ide u prilog i iskaz tuženika koji je iskazao da je kod tužitelja ranije podigao kredit te da mu je vratio 100.000,00 kn u novcima preko računa kojeg je vlasnik bila njegova žena i preko kojeg je obavljala poslovnu djelatnost obrta "Trgovina Edi i Dino" i 30.000,00 kn u robi koje je vlasnik bila također njegova žena odnosno njezin obrt.

Uvidom u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije i knjigovodstvo Ljupka Omazića, dipl. oec. (list 123-153 i 163 spisa), a kojeg je ovaj sud u cijelosti prihvatio kao jasan, argumentiran i objektivan sud je utvrdio da temeljem knjigovodstvene dokumentacije dostavljene od strane tužitelja - dnevnika knjiženja i izjave o prijeboju (kompenzaciji) od 22. svibnja 1998. opisanoj i ovjerenoj po tužitelju proizlazi da je tužitelj odobrenim kreditom po Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-90853 u iznosu od 160.000,00 kn u svojim poslovnim knjigama zatvorio obveze tuženika po Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-960166 u iznosu od 160.000,00 kn, a koje se sastoje od iznosa dospjele glavnice u iznosu od 138.477,02 kn i dospjelih kamata za razdoblje od 30. rujna 1997. do 1. svibnja 1998. Prema dnevniku knjiženja uplata dostavljenog od strane tužitelja, tuženik je prema Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. u razdoblju od 30. lipnja 1998. do 17. svibnja 1999. ukupno uplatio 65.698,53 kn odnosno 17.495,77 DEM. Vještačenjem je utvrđeno da potraživanje tužitelja od tuženika temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. na dan 17. svibnja 1999. (dan zadnje uplate tuženika) nakon izvršenih uplata i zatvorenih obračunatih redovnih kamata i dijela glavnice iznosi 131.694,45 kn koji se odnosi na glavnicu kredita. Zakonska zatezna

kamata na dospjelu glavicu za razdoblje od 17. svibnja 1999. (zadnja uplata tuženika) do 1. siječnja 2000. (obračun potraživanja tužitelja, list 4 spisa) iznosi ukupno 15.032,38 kn. Dakle, potraživanje tužitelja na temelju predmetnog ugovora o kreditu na dan 1. siječnja 2000. od tuženika iznosi ukupno 146.726,83 kn. Ugovoreni iznos od 160.000,00 kn nije isplatio korisnici kredita Ružici Budimilić već je odobrenim kreditom zatvorio dospjele obveze tuženika po Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-960166 u iznosu od 160.000,00 kn.

Podneskom od 3. srpnja 2019. tužitelj je uskladio tužbeni zahtjev s nalazom i mišljenjem vještaka, pa je smanjio tužbeni zahtjev odnosno djelomično povukao tužbu za iznos od 17.585,27 kn,

S obzirom da se tuženik nije protivio djelomičnom povlačenju tužbe sud je odlučio kao u izreci rješenja temeljem odredbe čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje ZPP).

Dakle, tužitelj je ostao kod zahtjeva za isplatom iznosa glavnice od 146.726,83 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2. siječnja 2000. do isplate kao i kod zahtjeva za nadoknadom troškova ovršnog i parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja presude do isplate (list 161 spisa).

Odredbom čl. 1065. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 91/96; dalje u tekstu: ZOO) propisano da se ugovorom o kreditu banka obvezuje da korisniku kredita stavi na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili neodređeno vrijeme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje da banci plaća ugovorenu kamatu i dobiveni iznos novca vrati u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom.

Dakle, iz provedenih dokaza sud je utvrdio da su tužitelj, tuženik i supruga tuženika Ružica Budimilić zaključile predmetni Ugovor o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998., da ga je tuženik potpisao kao jamac platac, da su stranke prije predmetnog Ugovora sklopile Ugovor o kratkoročnom kreditu broj IK-960166 i da je tužitelj odobrenim kreditom po predmetnom Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 u iznosu od 160.000,00 kn zatvorio dospjele obveze tuženika po ranije sklopljenom Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj IK-960166 u iznosu od 160.000,00 kn te da potraživanje tužitelja temeljem predmetnog Ugovora o kreditu iznosi ukupno 146.726,83 kn, a sastoji se od glavnice u iznosu od 131.694,45 kn i zateznih kamata obračunatih u apsolutnom iznosu od 15.032,38 kn, pa je odlučeno kao toč. I izreke presude na temelju čl. 1065. ZOO-a.

Odluka o zakonskoj zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 277. st. 1. ZOO-a, jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

Prema čl. 279. st. 1. ZOO-a na dospjelu, a neisplaćenu ugovornu ili zateznu kamatu te na druga dospjela povremena davanja ne teče zatezna kamata, izuzev kad je to zakonom određeno, a stavkom 2. istog članka propisano je da se na iznos neisplaćene kamate može zahtijevati zatezna kamata samo od dana kada je sudu podnesen zahtjev za njezinu isplatu. S obzirom na navedeno, tužitelj nema pravo na procesne kamate od dana obračuna kamata, već od dana podnošenja tužbe sudu, a to 10. veljače 2000. Stoga je sud odbio zahtjev tužitelja za

isplatom zakonske zatezne kamate koja na iznos od 15.032,38 kn (uglavničena kamata) teče od 2. siječnja 2000. do 9. veljače 2000., pa je odlučeno kao u toč. III izreke presude.

Sud je održao na snazi platni nalog u dijelu koji se odnosi na isplatu troškova ovršnog postupka u iznosu od 6.680,58 kn odmjeren rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-297/01 od 6. ožujka 2001., pa je odlučeno kao u toč. I izreke presude dok je zahtjev tužitelja za nadoknadom troškova ovršnog postupka u preostalom dijelu, a koji je tužitelj specificirao u troškovniku od 1. listopada 2019., sud ocijenio neosnovanim, jer isti nije bio potreban radi vođenja postupka. Tužitelj je zahtijevajući nadoknadu navedenih troškova podneskom od 3. srpnja 2019., a specificiranih troškovnikom od 1. listopada 2019. zahtijevao i isplatu zakonskih zateznih kamata na naveene troškove od presuđenja do isplate.

Odluka o troškovima parničnog postupka iz toč. IV izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 5., 155 st. 1. i 164. st. 1. i 2. ZPP-a. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine, broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; OT), i to za sastavljanje podnesaka od 20. studenog 2015., 8. svibnja 2018., 3. srpnja 2019., svako u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 8/1 OT u svezi Tbr. 42 OT), za sastavljanje podnesaka od 5. svibnja 2017., 5. rujna 2018., 19. ožujka 2019., svako u iznosu od 781,25 kn (Tbr. 8/3 OT u svezi Tbr. 42 OT), za zastupanje na ročištima 9. travnja 2018., 29. svibnja 2018., 12. lipnja 2018., 17. listopada 2018. i 1. listopada 2019., svako u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 9/1 OT u svezi Tbr. 42 OT), za predujam za vještačenje u iznosu od 4.000,00 kn i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 1.817,27 kn. Dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 33.161,02 kn.

Tužitelju nije priznat trošak sastavljanja podneska od 29. studenog 2002. u iznosu od 781,25 kn, jer istim dostavlja dokaz o plaćanju sudske pristojbe, a koji trošak nije bio potreban u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a za vođenje parnice. Tužitelju nije priznat trošak sastavljanja podneska od 13. srpnja 2017. u iznosu od 781,25 kn, jer navedeni trošak tužitelju nije niti nastao s obzirom da navedeni podnesak ne prileže spisu. Tužitelju nije priznat trošak sastavljanja podneska od 21. rujna 2017. koji u biti predstavlja požurnicu u iznosu od 781,25 kn, jer po ocjeni ovog suda nije bio potreban radi vođenja parnice. Tužitelju nije priznat trošak sastavljanja podneska od 17. srpnja 2018. u iznosu od 781,25 kn s obzirom da istim tužitelj predlaže sudu da zastane sa donošenjem rješenja o imenovanju vještaka zbog tehničkih poteškoća pristupa tužitelja dokumentaciji što prema ocjeni ovog suda nije bilo potrebno radi vođenja parnice.

U Zagrebu 15. studenog 2019.

SUTKINJA
Jasminka Gadža

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana od primitka presude, a predaje se ovom sudu u 2 primjerka za Sud i po 1 primjerak za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **1788f-e7661**

Kontrolni broj: **0d08d-a9292-3787c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JASMINKA GADŽA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.